

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-821/2023-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji tog suda Boški Pavičić, po prijedlogu više sudske savjetnice Anje Stjepić, u pravnoj stvari tužitelja Gradske plinare Zagreb d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 1, OIB: 20985255037, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Bašić, zaposlenica tužitelja, protiv tuženice Slavice Tomčić iz Zagreba, Čret 113, OIB: 47275041282, koju zastupa punomoćnik Hrvoje Petrović, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon provedene javne i glavne rasprave, zaključene 17. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženice, 29. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Marine Dabelić u Zagrebu poslovni broj Ovr-96742/2022 od 10. siječnja 2023. kojim je naloženo tuženici isplatiti tužitelju 1.699,39 EUR (tisuću šesto devedeset devet eura i trideset devet centa) sa zateznim kamatama od 9. listopada 2021. do isplate po stopi koja se do 1. siječnja 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, zatim po stopi koja se za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 30. prosinca 2023. određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena te po stopi koja se za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu 91,25 EUR (devedeset jedan euro i dvadeset pet centa) u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženice za naknadom troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Na temelju prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave tužitelja (ranije ovrhovoditelja) jedinstvenog identifikatora 395550-2022 javna bilježnica Marina Dabelić u Zagrebu donijela je 10. siječnja 2023. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-96742/2022 (list 18 spisa) kojim je tuženici (ranije ovršenici) naloženo tužitelju platiti 1.699,39 EUR. Također, istim rješenjem tuženici je naloženo da tužitelju naknadi odmjerenе troškove postupka u iznosu 24,89 EUR sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženica je podnijela prigovor (list 23-24 spisa) kojim osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Osporava da ima bilo kakvo dugovanje prema tužitelju. Predlaže da se ukinе platni nalog sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi uz naknadu troškova parničnog postupka tuženici.

3. Sud je rješenjem od 5. rujna 2023. (list 31 spisa) stavio izvan snage spomenuto rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje te odlučio kako će se daljnji postupak provesti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U nastavku postupka tužitelj navodi da je 2. prosinca 2020. na obračunskom mjernom mjestu 009077 na adresi Ulica Josipa Sermagea 6, Zagreb izvršio zamjenu plinomjera i da je tom prilikom utvrđeno da nedostaje moneterska plomba (ovjerna oznaka operatora distribucijskog sustava), a što je konstatirano u ispitnom izvještaju o nepropusnosti i ispravnosti plinske instalacije, dok je u zahtjevu za pohranu plinomjera u skladište i ispitivanje u ovlaštenom laboratoriju opisano stanje moneterske plombe, odnosno je navedeno da je ista potrgana. Tužitelj navodi da je kod tuženice stoga utvrđena neovlaštena potrošnja plina, odnosno da je ista preuzimala plin putem plinomjera kod kojeg je oznaka operatora distribucijskog sustava uništena. Navodi da nije moguće utvrditi početak neovlaštene potrošnje plina pa da se za potrebe izračuna neovlaštene potrošnje koristi razdoblje od jedne godine pa da je tuženica po osnovi neovlaštene potrošnje dužna tužitelju platiti 10.243,23 kn uvećan za PDV, odnosno iznos od ukupno 12.804,04 kn (1.699,39 EUR). Stoga predlaže da se pobijani platni nalog održi na snazi uz naknadu troškova parničnog postupka tužitelju sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

5. Tijekom postupka tuženica navodi da je tužitelj tijekom studenog 2020. vršio izmjenu kompletne plinske instalacije u predmetnoj zgradi i pojedinim posebnim dijelovima zgrade jer je ista propuštala te da tijekom tog razdoblja nije bilo plina pa da nije bilo moguće isto neovlašteno koristiti. Upućuje na to da je zadnje očitavanje plinomjera tužitelj izvršio 6. studenog 2020., a da tužitelj nakon tog očitavanja tuženicu nije obavijestio da moneterska plomba nije bila u redu. Navodi da je prije i nakon zamjene plinomjera utvrđena gotovo identična potrošnja plina. Osporava vjerodostojnost dokumenta „Kontrola OMM-a po nalogu broj 77126/20“ i navodi da je isti izrađen kako bi tužitelj, nakon podnesenog prigovora tuženice, održao na snazi utuženi račun. Navodi da tuženica, niti njena kćer, odnosno bilo koja druga osoba povezana s tuženicom nije potrgala monetersku plombu na plinomjeru, a niti je na predmetnom mjernom mjestu ikada bio neovlašteno trošen plin. Upućuje na to da tužitelj s druge strane nije postupao sukladno svojoj dužnosti očitavanja plinomjera, a

da nije niti ustanovio da li je uopće došlo do neovlaštene potrošnje, odnosno da nije pribavio izvještaje o tehničkom ispitivanju od strane akreditiranog laboratorija. Navodi i da je tužitelj dužan prilikom izračuna naknade navodne neovlaštene potrošnje koristiti procijenjenu potrošnju razmjerno broju dana od zadnjeg očitavanja, a koje je očitavanje izvršio tužitelj pa sve do dana zamjene neispravnog plinomjera. Navodi i da je tužitelj bio dužan račun za neovlaštenu potrošnju ispostaviti najkasnije u roku 60 dana od dana utvrđivanja neovlaštene potrošnje. Ističe prigovor zastare te navodi da joj je tužitelj tijekom utuženog razdoblja, unatoč navodnoj neovlaštenoj potrošnji, ispostavljao i račune za ovlaštenu potrošnju.

6. Tužitelj tijekom postupka pojašnjava da je tuženici račune za njene redovne obveze po osnovi (ovlaštene) potrošnje plina ovlašten ispostavljati opskrbljivač s kojim ima ugovorni odnos u vezi opskrbe plinom, no da je konkretno u ovom postupku riječ o tražbini koju je tuženici naplatio po drugoj osnovi. Pojašnjava da je u slučaju neovlaštene potrošnje plinomjer oštećen, a u kojem slučaju krajnji kupac mora obavijestiti tužitelja. Navodi da u studenom 2020. nisu vršeni nikakvi radovi pa osporava da zbog toga ne bi bilo plina na predmetnom obračunskom mjernom mjestu. Navodi da su radovi izvršeni od strane MIPS inženjering d.o.o. po prijavi od 4. prosinca 2020., odnosno da su se radovi odvijali tek nakon tog datuma.

7. Tuženica tijekom postupka navodi da je tužitelje 10. svibnja 2018. obavijestila da je radno vrijeme navedenog prostora od 12:00 do 20:00 pa da van toga radnog vremena nije bilo moguće očitati stanje plina i, kako je to tužitelj učinio, utvrditi da je moneterska plomba potrgana. Osporava da bi tužitelj imao pravo na utuženi iznos imao pravo obračunati i iznos PDV-a.

8. Tijekom postupka postao je nesporan matematički izračun naknade za neovlaštenu potrošnju (list 142 spisa).

9. U tijeku postupka sud je izveo dokaze čitanjem izvatka iz poslovnih knjiga (list 8 spisa), ispitnog izvještaja o nepropusnosti i ispravnosti plinske instalacije (list 37 spisa), zahtjev za pohranu plinomjera u skladištu i ispitivanje u ovlaštenom laboratoriju (list 38 spisa), priključnice (list 39 spisa), obračuna naknade za neovlaštenu potrošnju plina (list 42 spisa), energetske suglasnosti (list 43-44 spisa), račun (list 45 spisa), elektroničke pošte (list 57-58, 6365, 67-68, 79, 92, 94 spisa), pregled prometa i stanja (list 59-62 spisa), kontrole OMM-a po nalogu (list 66 spisa), zapisnika (list 69 spisa), dopisa (list 70, 77, 99, 111-117, 132-133 spisa), prijave izvođenja radova (list 76 spisa), zapisnika o ispitivanju nemjerenog dijela plinske instalacije (list 78 spisa), internog naloga (list 80 spisa), zapisnika (list 93 spisa), računa (list 110 spisa), zatim uvidom u fotografije (list 40-41 spisa) te saslušanjem tuženice (list 125-126, 130 spisa) i svjedoka Marije Tomčić (list 126-127 spisa), Gorana Kneževića (list 128-129 spisa), Zlatka Tomčića (list 130-131 spisa), Valentina Golubića (list 143-144 spisa), Ivana Putrića (list 144-145 spisa).

10. Tužbeni zahtjev je osnovan.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom naknade za neovlaštenu potrošnju plina koji je tužitelj obračunao tuženici za razdoblje od 2. prosinca 2019. do 2. prosinca 2020. vezano uz obračunsko mjerno mjesto 009077 na adresi Ulica Josipa Sermagea 6, s obzirom da tužitelj navodi da je tužiteljica preuzimala plin putem plinomjera kod kojeg je moneterska plomba (ovjerna oznaka) bila potrgana.

12. Treba reći da je čl. 59. st. 3. Mrežna pravila plinskog distribucijskog sustava („Narodne novine“ broj 50/18, 88/19, 36/20; dalje: Mrežna pravila) propisano da su, nakon montaže plinomjera i druge mjerne opreme, operator distribucijskog sustava i organizator zatvorenog distribucijskog sustava dužni postaviti ovjernu oznaku na plinomjer i drugu mjernu opremu na način da je onemogućena njihova demontaža i neovlaštene radnje u svrhu manipulacije potrošnjom plinom, bez oštećenja ovjerne oznake.

12.1. Čl. 74. st. 1. Mrežnih pravila propisano je da se pod neovlaštenom potrošnjom plina podrazumijeva samovoljno priključenje na distribucijski sustav, preuzimanje plina mimo obračunskog mjernog mjesta ili putem plinomjera za koji je dokazano da je onesposobljen za ispravan rad te preuzimanje plina putem plinomjera kod kojega je ovjerna oznaka Državnog zavoda za mjeriteljstvo, ovlaštenog mjeritelja Državnog zavoda za mjeriteljstvo, proizvođača plinomjera, operatora distribucijskog sustava uništena, promijenjena, uklonjena ili na bilo koji drugi način oštećena. Nadalje, čl. 75. st. 1. Mrežnih pravila propisano je da je krajnji kupac, kao i druga pravna ili fizička osoba za koju je utvrđena neovlaštena potrošnja plina iz čl. 74. st. 1. Mrežnih pravila, dužan platiti naknadu za neovlaštenu potrošnju plina operatoru distribucijskog sustava, u roku od osam dana od dana izdavanja računa, a ako operator distribucijskog sustava ne može utvrditi početak neovlaštene potrošnje, za obračun naknade za neovlaštenu potrošnju plina koristi se razdoblje od jedne godine (st. 3.).

12.2. Iz naprijed navedenih odredbi proizlazi da bi tužitelj imao pravo od krajnjeg kupca naplatiti naknadu za neovlaštenu potrošnju i u slučaju kada bi plin bio preuziman putem plinomjera kod kojeg je ovjerna oznaka uništena, promijenjena, uklonjena ili na bilo koji drugi način oštećena.

13. Među strankama nije sporno da je tuženica krajnji kupac na obračunskom mjernom mjestu 009077 koje se nalazi na adresi Ulica Josipa Sermagea 6, a treba reći da navedena činjenica proizlazi i iz dokumentacije koja se nalazi u spisu i to primjerice iz korespondencije elektroničkim putem između tužitelja i tuženice (list 57-58, 63-68 spisa), vjerodostojnosti koje dokumentacije stranke nisu prigovarale, a isto uostalom proizlazi i iz iskaza tuženice i svjedoka Zlatka i Marije Tomčić,.

14. Iz ispitnog izvještaja o nepropusnosti i ispravnosti plinske instalacije broj 0191219 (list 37 spisa) proizlazi da su djelatnici tužitelja (Golubić, Opačak) 2. prosinca 2020. utvrdili da moneterska plomba na plinomjeru 25350634 nije u redu te da je isti dokument potpisan, kako od strane djelatnika tužitelja, tako i od strane korisnika. Također, iz zahtjeva za pohranu plinomjera u skladištu i ispitivanje u ovlaštenom laboratoriju (list 38 spisa) proizlazi da je moneterska plomba GPZ potrgana, a da je plinomjer u skladište predao tužiteljev djelatnik Valentin Golubić.

15. Iz iskaza tuženice (list 125-126 spisa) proizlazi da je predmetni prostor kupila 2018. u derutnom stanju te da ga je zatim u potpunosti renovirala i da je pritom ugrađen i novi plinomjer. Pojasnila je da je u tom prostoru njena kćer obavljala djelatnost uređenja pasa. Iskazala je da je njena kćer, koja je često koristila i zato prolazila podrumskim prostorom zgrade, tijekom 2019. primijetila da je curio plin pa da je onda njena kćer uputila mnogo poziva tužitelju da se sanira to stanje. Pojasnila je i da su se početkom prosinca 2020. u zgradi u potpunosti mijenjale plinske instalacije (promjena cijevi i promjena plinomjera za sve stanare), a da je tijekom

cijele te promjene njena kći normalno radila u svom prostoru. Pojasnila je da su prilikom izvođenja radova djelatnici tužitelja probili rupu u zidu ispod plinomjera da se, kako su rekli, spoje sa plinomjerom, a da su potom ugradili novi plinomjer i pritom kćeri dali da potpiše papir, a na njen upit što to znači dobila je komentar "da smo promijenili plinomjer". Iskazala je da nije bila prisutna instalaciji novog plinomjera, već da joj je to sve poznato zato što joj je njena kćer to ispričala. Iskazala je da nije krala plin i da joj nitko o tome nije ništa rekao, već da je samo nakon 10 mjeseci dobila račun uz obavijest da je potrgana plomba. Napomenula je da je tužitelju ranije bio upućen mail da je radno vrijeme prostora od 12 do 20 sati pa da zato očitavanje plina u prijedpodnevnim satima nije moguće. Iskazala je da bi netko sigurno, prilikom očitavanja plina, da je do istog došlo, napomenuo da je plomba potrgana. Pojasnila je da se predmetni plinomjer nalazi u prizemlju, odnosno na gornjoj razini prostora visoko pod stropom pa da čovjek prosječne visine brojke i sitne dijelove plinomjera, primjerice žice, može vidjeti uz pomoć ljestvi, a da sam plinomjer nije moguće vidjeti izvana. Tuženica je iskazala da ona i njena kćer nikada nisu dirali žice niti bilo što drugo na plinomjeru i to zbog straha od plina i opasnosti od istog, a da se ona sama zbog zdravstvenih razloga ne može niti popeti na ljestve, a da prije instalacije novog plinomjera nije primijetila da bi plomba bila potrgana, a da zna da se moneterska plomba sastoji od žice na kojoj je mali olovni pečat koji podsjeća na starinske pečate na pismima. Pojasnila je da je i njen suprug isto tako imao ključ i da je samim time mogao pristupiti poslovnom prostoru.

16.1. Iz iskaza svjedokinje Marije Tomčić (list 126-127 spisa), kćeri tužiteljice, proizlazi da su u prosincu 2020. u cijeloj zgradi mijenjani plinska brojila i instalacije, a da je mijenjano i brojilo u predmetnom prostoru. Pojasnila je da se prostor koristi za poslovnu djelatnost "grooming" pasa što bi značilo poslovi uređenja pasa i to osnovna higijena, kupanje, raspetljavanje dlake i slično, a da je 2018. na toj lokaciji počela obavljati spomenutu djelatnost. Pojasnila je da se plin koristi zimi za grijanje, makar prostor nije potrebno puno grijati, a da se plin koristi i za toplu vodu koja se koristi za pranje pasa. Iskazala je da je bila prisutna prilikom te promjene i da se nalazila na oko dva metra od samog brojila. Pojasnila je da je gospodin koji je mijenjao brojila rekao da je plomba potrgana, a da je na njeno pitanje što to znači odgovorio da nema veze jer ionako sve mijenjaju, nakon čega joj je dao da potpiše papir o promjeni brojila. Iskazala je da se plinomjer nalazi na otprilike 2,5 metara visine, da nije vidljiv izvana zbog tamnog stakla i zastora koji su većinom spušteni. Navela je da nikada nije dirala plinomjer ili trgala bilo koji dio plinomjera. Pojasnila je da se plin očitava otprilike jedan put godišnje od strane treće osobe koja dolazi u prostor, no da zbog radnog vremena poslovnog prostora očitati plin nije moguće u 8:30 ujutro.

16.2. Iz iskaza svjedoka Zlatka Tomčića (list 130-131 spisa), supruga tužiteljice, proizlazi da je plinomjer prethodno promijenjen 2018. Iskazao je da je njegova kćer ustanovila da curi plin, da je to prijavila tužitelju pa da je bilo potom potrebno mijenjati instalacije. Pojasnio je da nije bio prisutan promjeni plinomjera u predmetnom prostoru. Iskazao je da je ključ predmetnog prostora imao on, tuženica i njihova kći. Opisao je da se plinomjer u predmetnom prostoru gledano s ulaza nalazi s desne strane, pod stropom na zidu koji je nasuprot ulaza na visini od otprilike 2,20 metra, a da plinomjer i stanje istog nije moguće vidjeti izvana zbog zatamnjenog stakla i zastora. Iskazao je da nije nikada vršio radove, dirao ili manipulirao plinomjerom.

16.3. Nadalje, iz iskaza svjedoka Valentina Golubića (list 143-144 spisa) proizlazi da je on sastavio i potpisao ranije navedeni ispitni izvještaj, no da se ne sjeća točno situacije zbog protoka vremena i zbog velike količine korisnika koje obradi tijekom vremena. Opisao je svoj uobičajeni način postupanja. Pojasnio je da dobije radni nalog na temelju kojeg postupa, a tako dobije i nalog za vanrednu zamjenu kad kod korisnika „nešto ne valja“ pa se tada izlazi na teren i ustanovi se stanje kod korisnika te istoj usmeno i pismeno pojasne o čemu se radi i sastavlja se zapisnik. Kod vanredne zamjene sastavlja se ranije spomenuti ispitni izvještaj. Objasnio je da se iznad brojčanika nalaze matice na kojima se nalaze original rupice. Kroz te rupice provučena je žica za plombiranje, ta žica je napeta, spojena i stisnuta s kliještima na urkaslu (brojčanik, odnosno pločica koja taj brojčanik štiti) i čim netko pokuša odvrtiti matice ili dirati po brojčaniku ili nešto skidati moneterska plomba pukne. Rekao je da je iz fotografija na listu 40 i 41 spisa vidljivo da se po plinomjeru diralo kako nije trebalo, odnosno da je vidljivo da nema moneterske plombe.

16.4. Iz iskaza svjedoka Gorana Kneževića (list 128-129 spisa) proizlazi da zna da je pozvan svjedočiti o oštećenju na plinomjeru što je utvrdio prije četiri godine, no da se ne sjeća točno pojedinosti, tako niti primjerice namjene tog prostora ili gdje se nalazio plinomjer. Iskazao je da ga je dočekala jedna starija gospođa i da je utvrdio da je plomba oštećena i obješena u lijevu stranu plinomjera i da je sastavio dokument kontrola OMM-a po nalogu broj 77126/20 pomoću aplikacije na mobitelu preko koje se unose potrebni podaci. Iskazao je da je slikao fotografije koje se u spisu nalaze na listu 40-41. Pojasnio je da se na kontrolu obračunskog mjesta izlazi po nalogu poslodavca i to obično kada je brojilo dugo neočitano, duže od jedne godine.

16.5. Iz iskaza Ivana Putrića (list 144-145 spisa) proizlazi da je Goran Knežević njegov djelatnik i da je upravo on izvršio kontrolu mjernog mjesta o čemu je sastavio zapisnik, a čemu on sam nije bio prisutan. Pojasnio je postupak kontrole, odnosno da se za svaku kontrolu unosi nalog u posebnu aplikaciju, da zatim djelatnik izlazi na teren, utvrđuje stanje i onda u nalog, odnosno u aplikaciju unosi stanje, da onda, ako je sve u redu, sačinjava fotografije i unosi u aplikaciju, a ako ima nekih nepravilnosti iste slika i posebno unosi u čemu se vidi ta nepravilnost. Iskazao je da je tako njegov djelatnik u konkretnom slučaju utvrdio da je potrgana moneterska plomba, a da mu je to poznato zato što je to vidio u sustavu kad je prilikom zatvaranja kontrole pregledavao zapisnik u sustavu.

17. Treba reći da je za odluku u ovoj pravnoj stvari relevantno da li je moneterska plomba bila potrgana, zbog čega bi kod tuženice, kao korisnice usluga tužitelja, došlo do neovlaštene potrošnje plina, a zbog čega bi u konačnici tužitelju bila obvezna platiti naknadu za isto.

17.1. S druge strane nije relevantno kako je došlo do toga da je moneterska plomba potrgana, stoga nisu ni od nikakve važnosti iskazi tuženice i svjedoka Marije i Zlatka Tomčića u dijelu u kojem isti iskazuju da oni osobno nisu dirali, niti na bilo kakav način potrgali plombu. Sud prihvaća činjenicu da navedeni potencijalno nisu bili svjesni oštećenja plombe, no navedeno ne bi ni na kakav način utjecalo na to da su isti, zbog oštećenja plombe neovlašteno koristili plin i da zbog toga postoji obveza plaćanja naknade za to.

17.2. U postupanju djelatnika tužitelja, odnosno svjedoka Valentina Golubića, koji je utvrdio da je predmetna plomba potrgana i koji je uostalom sastavio ispitni izvještaj o

nepropusnosti i ispravnosti plinske instalacije, nisu nađene nikakvi propusti. Sama činjenica da svjedokinji Mariji Tomčić nije pojasnio što to znači da moneterska plomba nije u redu, ne dovodi u sumnju sadržaj predmetnog dokumenta, a niti mijenja činjenicu da je na predmetnom plinomjeru zatečeno stanje bilo onakvo kakvim je u tom dokumentu opisano. Uostalom Marija Tomčić je, kao punoljetna poslovno sposobna osoba, i sama trebala biti svjesna što to točno potpisuje. Čak i da je bila svjesna i odbila potpisati, isto ne bi mijenjalo činjenicu da moneterska plomba nije bila u ispravnom stanju.

17.3. Što se tiče navoda tuženice kojima osporava da bi Goran Knežević očitao plin i sastavio dokument kontrola OMM-a po nalogu broj 77126/20 (čiji sadržaj tuženica također osporava), treba reći da bi takva kontrola mogla biti osnova dolaska Valentina Golubića i sastavljanja ispitnog izvještaja, no da činjenica da li je Goran Knežević uopće bio u predmetnom prostoru uopće nije relevantna. Ono što je doista relevantno i što proizlazi iz dokumentacije koja se nalazi u spisu te iz fotografija (list 40-41 spisa) iz kojih je jasno vidljiv broj predmetnog plinomjera (25350634), ali i iz iskaza svjedoka Valentina Golubića, jest da je moneterska plomba doista bila potrgana.

17.4. Tuženica je iskazivala da su djelatnici tužitelja probili rupu ispod plinomjera, ali u tom smislu je potrebno uputiti na položaj predmetne oštećene plombe (u gornjem lijevom kutu plinomjera), a koja je uostalom vidljiva i na fotografijama koja se nalaze u spisu (list 40-41 spisa) pa čak i da je došlo do oštećenja zida od strane djelatnika tužitelja na koje je tuženica uputila, a nastanku kojih nije niti bila prisutna, ista ne bi utjecala, odnosno dovela do bilo kakve manipulacije plombom. Usto treba reći da svjedokinja Marija Tomčić, iako je tuženica rekla da je o tome čula od nje, pak prilikom svog iskaza nije spominjala nikakvo oštećenje kao mogući uzrok oštećenoj plombi, kad je iskazivala o odlučnim okolnostima.

17.5. Dakle, na temelju izvedenih dokaza sud nalazi utvrđenim da je moneterska plomba na plinomjeru broj 25350634, koji se nalazi na predmetnom obračunskom mjernom mjestu, bila oštećena, odnosno potrgana, a da pritom iz dokaza koji su izvedeni tijekom postupka (prvenstveno iz iskaza tuženice i svjedoka Marije i Zlatka Tomčića) ne proizlaze neke posebne okolnosti zbog kojih tuženica ne bi bila u obvezi tužitelju platiti utuženi iznos po osnovi naknade neovlaštene potrošnje.

18. U pogledu radova na instalaciji na predmetnoj adresi, a za koje tuženica upućuje da su izvršeni u studenom 2020., treba reći da iz dokumentacije u spisu proizlazi da su radovi prijavljeni od strane društva MiPos d.o.o. tek 4. prosinca 2020. (list 76 spisa), a da je plin za stanare potom pušten 10. prosinca 2020. (list 78 spisa). Dakle, iz naprijed navedene dokumentacije, koju sud prihvaća kao istinitu, a čiju vjerodostojnost tuženica nije dovela u pitanje, proizlazi da su radovi mogli biti izvršeni u razdoblju od prijave radova (od 4. prosinca 2020.) do puštanja plina stanarima (do 10. prosinca 2020.). Međutim, čak i da su radovi u studenom 2020. bili izvršeni, isto nije od utjecaja na obračun naknade za neovlaštenu potrošnju jer se isti, u slučaju da se ne može utvrditi razdoblje neovlaštene potrošnje (a kako i jest u konkretnom slučaju), ista se obračunava sukladno odredbama Mrežnih pravila.

19. Tuženica navodi i da je potrošnja plina prije izmjene plinomjera na kojemu je utvrđeno oštećenje plombe gotovo identična onoj nakon izmjene, no u tom smislu treba reći da se predmetna naknada sukladno odredbama Mrežnih pravila naplaćuje

neovisno o stvarnoj potrošnji plina pa nije relevantna činjenica kolika je doista potrošnja. Tome još treba dodati da je svrha postavljanja plombi (ovjernih oznaka) spriječiti neovlaštene radnje u svrhu manipulacije potrošnjom plinom, bez oštećenja ovjerne oznake (čl. 59. st. 3. Mrežnih pravila) pa oštećenje plombe u biti dovodi u sumnju činjenicu da li je očitavanje uopće vjerodostojno, odnosno da li je plin korišten od strane korisnika bez da je potrošnja istog točno zabilježena.

20. U odnosu na račune koji su tuženici bili ispostavljeni na temelju redovite potrošnje plina, treba reći da tužitelj u ovom postupku traži isplatu naknade za neovlaštenu potrošnju, a koja naknada se naplaćuje sukladno ranije citiranim odredbama Mrežnih pravila i koja je sasvim neovisna o naknadi po osnovi redovite potrošnje plina. Stoga nije odlučna činjenica da li je tužiteljici njen opskrbljivač tijekom utuženog perioda ispostavljao račune po osnovi potrošnje plina.

21. Nadalje, u odnosu na prigovor tuženice da tužitelj nije pribavio izvještaj o tehničkom vještačenju plinomjera od laboratorija akreditiranog u području traseološkog i mehanoskopskog vještačenja, kojim je potvrđena mogućnost manipulacije potrošnjom, treba reći da takvo postupanje tužitelja Mrežnim pravilima nije predviđena u slučaju kada bi plin bio putem plinomjera kod kojeg je ovjerna oznaka oštećena, kao što je to u konkretnom slučaju, već isključivo u slučaju kad bi do neovlaštene potrošnje došlo zbog toga što je plinomjer onesposobljen za ispravan rad, a što je drugi način neovlaštene potrošnje plina od one na koju tužitelj ukazuje u ovom postupku.

22. U odnosu na istaknuti prigovor zastare valja navesti da se u konkretnoj pravnoj stvari primjenjuje opći zastarni rok od pet godina (čl. 225. ZOO-a). Budući da je prijedlog za ovrhu javnom bilježniku podnesen 24. kolovoza 2022., a daje utuženi račun na naplatu dospio 8. listopada 2021., to isti nije obuhvaćen zastarom (čl. 215. i 241. ZOO). Također, čak i kad bi se primjenjivao zastarni rok od tri godine (s obzirom da se radi o isporuci plina za poslovni prostor, a ne za potrebe kućanstva), niti u tom slučaju ne bi se moglo reći da je u odnosu na utuženu tražbinu nastupila zastara.

23. Slijedom navedenog, s obzirom da je utvrđeno da je na predmetnom plinomjeru ovjerna oznaka, postavljena sukladno čl. 59. st. 3. Mrežnih pravila bila oštećena, tuženica je u smislu čl. 74. st. 1. u vezi s čl. 75. st. 1. Mrežnih pravila dužna tužitelju platiti naknadu za neovlašteno korištenje plina.

24. Iz računa broj 24678/0108/1 (list 45 spisa) proizlazi da je tužitelj tuženici naplatio naknadu za neovlaštenu potrošnju za utuženo razdoblje u iznosu 10.243,23 kn (1.359,51 EUR), da je na navedeni iznos obračunao PDV u iznosu 2.560,81 kn (339,88 EUR) te da je tuženici u konačnici naplatio 12.804,04 kn (1.699,39 EUR). Kao datum dospelja je na računu naznačen 8. listopad 2021.

24.1. Tuženica je učinila nespornim matematički izračun predmetne naknade pa stoga sud na navedenu okolnost nije izvodio dokaze.

25. Što se pak tiče navoda tuženice da se na predmetni iznos ne obračunava PDV, treba reći da je čl. 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 73/13, 99/13, 153/13, 148/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19; ZPDV) propisano da je predmet oporezivanja PDV-om isporuka dobara u tuzemstvu uz naknadu koju obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav, stjecanje dobara unutar Europske unije

koje u tuzemstvu obavi uz naknadu, zatim obavljanje usluga u tuzemstvu uz naknadu koje obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav te uvoz dobara. S obzirom da predmetna naknada u suštini predstavlja naknadu za isporuku plina, no da istu u biti nije moguće utvrditi zbog specifičnosti situacije, na istu se obračunava PDV sukladno čl. 5. ZPDV-u.

26. Stoga je sud na temelju čl. 74. st. 1. u vezi s čl. 75. st. 1. Mrežnih pravila održao na snazi platni nalog kojim je tuženici naloženo tužitelju isplatiti 1.699,39 EUR te je odlučeno kao u dijelu točke I. izreke ove presude.

27. Tuženica je nedvojbeno u zakašnjenju s izvršenjem svoje obveze pa tužitelj ima pravo i na isplatu zateznih kamata na temelju čl. 29. st. 1. u vezi s čl. 183. st. 1. ZOO-a i to od sljedećeg datuma od datuma dospijeca, odnosno od 9. listopada 2021. do isplate te je odlučeno kao u dijelu točke I. izreke presude.

28. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a i na odredbama Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj 9/21; dalje: Pravilnik) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23; dalje: Uredba) te je donesena u skladu s priloženim troškovnicima stranaka sukladno Zaključku broj 3 sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017.

28.1. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova koji su mu nastali po osnovi troška javnobilježničke nagrade (predujma i ostatka naknade) u iznosu od 150,00 kn, uz uračunati pripadajući PDV, dakle 187,50 kn (24,89 EUR) u skladu s čl. 5. i čl. 9. Pravilnika. Na temelju Tbr. 7/8. tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu 66,36 EUR na temelju Tbr. 2. stavka 1. Uredbe. Dakle, tužitelju je priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 91,25 EUR.

28.2. Zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka je odbijen.

28.3. Stoga je o troškovima postupka odlučeno kao u točkama II. i III. izreke ove presude.

U Zagrebu 29. travnja 2026.

Sutkinja:
Boška Pavičić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka u roku od petnaest dana od dana primitka ove presude, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju
2. Tuženici po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30887-2abd8**

Kontrolni broj: **0a045-cbba8-08c2b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.